

13002 REIAL DECRET LLEI 7/1996, de 7 de juny, sobre mesures urgents de caràcter fiscal i de foment i liberalització de l'activitat econòmica. («BOE» 139, de 8-6-1996, i «BOE» 147, de 18-6-1996.)

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Aquest Reial decret llei es refereix a dos grans grups de mesures. El primer aborda les qüestions sobre foment de l'ocupació i els beneficis fiscals en la successió d'empreses familiars i habitatges habituals; mesura sobre actualització de balanços de les empreses i mesures sobre tributació de l'estalvi en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

El segon grup es refereix a un conjunt de mesures de foment i de liberalització de l'activitat econòmica.

Les mesures d'ocupació es justifiquen en els moments pels quals passa la nostra economia, per la qual cosa qualsevol benefici fiscal que es pugui concedir i, especialment, si està dirigit a la creació de llocs de treball, ha de redundar en la potenciació d'aquella; sobretot si afecta, a més, un sector tan sensible com el de les petites i mitjanes empreses, que aglutinen una gran part de l'ocupació. A aquesta finalitat responen les tres mesures que s'adopten. Les dues primeres es refereixen a la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques i consisteixen en el no-còmput durant 1996 com a persones assalariades dels treballadors contractats per temps indefinit amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei; i en una ampliació des del 8 per 100 fins al 15 per 100 de la reducció general del rendiment net. La tercera mesura afecta tant l'impost sobre societats com l'impost sobre la renda de les persones físiques, i consisteix en una deducció en la quota d'1.000.000 de pessetes per a les societats i empresaris o professionals que contractin treballadors de més de quaranta-cinc anys, posteriorment a l'entrada en vigor d'aquesta norma i per temps indefinit.

Les mesures sobre l'impost sobre successions i donacions pretenen alleujar el cost fiscal derivat de la transmissió per causa de mort de les empreses familiars (en la forma d'empresa individual o de participacions) i de l'habitatge habitual, quan la transmissió s'efectua a favor de determinades persones pròximes al difunt.

En matèria d'actualització de balanços, per a ningú és desconegut l'ampli arrelament i significació que, en la nostra pràctica tributària, han tingut i tenen les normes d'actualització de balanços. En efecte, amb una certa periodicitat, l'autoritat econòmica, conscient de les dificultats que les tensions inflacionistes causen a les nostres empreses, ha procedit a l'autorització de l'actualització monetària de valors comptables sense càrrega fiscal o amb una càrrega fiscal simbòlica.

L'escenari econòmic actual i el fet d'haver transcorregut més de dotze anys des de l'última actualització autoritzada, considerant a més la recent entrada en vigor d'una llei de l'impost sobre societats, justifica plenament la norma d'actualització que conté aquest Reial decret llei, que permet, entre uns altres avantatges, a les nostres empreses conèixer els costos reals de producció, determinar més exactament el benefici i potenciar el seu finançament intern i elevar, per tant, la seva capacitat d'accés al mercat de capitals.

A causa de l'existència d'abundants antecedents normatius sobre l'actualització de balanços en el nostre ordenament tributari, aquesta norma d'actualització incorpora, en bona mesura, tècniques d'actualització que ja són conegudes per a les nostres empreses, cosa que ha de contribuir a la seva correcta aplicació. En aquest sentit, s'ha d'assenyalar el text refós de la Llei sobre regularitza-

ció de balanços de 1964 i la Llei 9/1983, de pressupostos generals de l'Estat.

D'altra banda, aquest Reial decret llei estableix un gravamen únic sobre el saldo del compte d'actualització del 3 per 100 amb l'objectiu de garantir el control adequat de l'operació d'actualització.

Obviament, la modernització del nostre sistema tributari determina que aquesta norma d'actualització incorpori algunes novetats en relació amb els precedents abans esmentats. En aquest sentit, juntament amb les notes tradicionals de voluntarietat i fonament tècnic basat en l'actualització mitjançant una taula de coeficients a aplicar sobre les inversions materials i les seves amortitzacions, apareixen altres notes que contenen una certa novetat:

En primer lloc, l'aplicació de l'actualització respecte als subjectes passius de l'impost sobre societats i de l'impost sobre la renda de les persones físiques que realitzin activitats empresarials o professionals, a l'efecte de procurar un fidel respecte al principi de neutralitat.

En segon lloc, la possibilitat d'incorporar l'efecte de la forma de finançament de l'empresa, tal com es determini per reglament, atenent, d'aquesta manera, la diferent incidència de la depreciació monetària segons la composició de les fonts de finançament de l'empresa. Aquesta novetat és obligada a la vista del mecanisme de correcció que estableix l'article 15.11 de la Llei de l'impost.

Finalment, la possibilitat de distribuir el saldo del compte d'actualització, donant dret a la deducció per doble imposició de dividends en els termes que preveu l'article 28 de la Llei 43/1995, de l'impost sobre societats, una vegada transcorregut el termini legalment establert, havent d'observar que la mesura enunciativa supera en senzillesa i operativitat la més complexa i discutible que consisteix en l'actualització dels valors representatius del capital social.

D'altra banda, tenen una especial importància les mesures sobre tributació de l'estalvi en l'impost sobre la renda de les persones físiques.

El sistema dissenyat per la Llei 18/1991, de 6 de juny, es caracteritzava perquè la determinació de l'import sotmès a gravamen dels increments i disminucions de patrimoni, consistia en l'establiment d'uns percentatges reductors, de manera que, transcorregut un determinat període de temps -que variava en funció de la naturalesa de l'element-, els increments i disminucions quedaven no subjectes. Aquest esquema té dos inconvenients essencials: d'una banda, redueix tant els increments com les disminucions de patrimoni, amb la qual cosa produeix un efecte fiscal contrari a la lògica econòmica, ja que no només desconeix l'efecte de la inflació, sinó que també en redueix fiscalment les pèrdues; i d'altra banda, l'existència d'un horitzó temporal fomenta l'estancament de les inversions, atès que hi ha un gran incentiu fiscal per mantenir la inversió fins que transcorre el termini en què s'assoleix la no-subjecció dels increments.

El Govern considera de necessitat urgent, per al relleu de la nostra economia, remoure aquest obstacle fiscal i alliberar d'aquesta captivitat moltes inversions, sense que desapareguin, d'altra banda, els incentius que a la inversió a llarg termini suposa l'ajornament de gravamen i la garantia d'un tipus fix. D'altra banda, també es requereix ser respectuós amb els que van planificar les inversions a l'emparedat de les expectatives generades per la Llei 18/1991, a l'efecte de la qual es crea un règim transitori que afavoreix el pas cap al nou sistema.

A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei hi ha dos règims diferents; un, aplicable a les plusvàlues i minusvàlues resultants d'elements patrimonials adquirits a partir de la seva entrada en vigor. Aquest nou sistema grava les plusvàlues reals, i per a les obtingudes en més de dos anys, disposa d'un mínim exempt, en la generalitat dels casos, de 200.000 pessetes i un tipus del 20 per 100; i un altre, el transitori, aplicable als increments i les

disminucions derivats d'elements adquirits amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta norma. Aquest últim, es caracteritza perquè, d'una banda, consolida una reducció de l'increment de patrimoni del doble d'aquella a què té dret el subjecte passiu, d'acord amb el règim anterior d'aquest Reial decret llei, un límit temporal: 31 de desembre de 1996; i, de l'altra, perquè no redueix les disminucions de patrimoni. A això s'ha d'afegir, d'un costat, la correcció del valor d'adquisició si l'element es transmet a partir de 1997 i, de l'altre, el tipus de gravamen, que per a 1996 és el vigent fins a l'entrada en vigor del Reial decret llei, si bé limitant al 20 per 100 el tipus aplicable a increments de patrimoni irregulars i que per a les transmissions que s'efectuin a partir de l'1 de gener de 1997 el tipus aplicable és l'assenyalat per al nou sistema.

Finalment, i tenint en compte la constitució del nou Govern i la reestructuració portada a terme en alguns ministeris, és imprescindible prorrogar l'autorització concedida al Govern en el Reial decret llei 2/1996, de 26 de gener, sobre determinades prestacions patrimonials de caràcter públic gestionades per l'Administració General de l'Estat i els ens públics que en depenen, per remetre a les Corts el corresponent projecte de llei de reordenació de la regulació de les prestacions patrimonials afectades per la Sentència del Tribunal Constitucional 185/1995, de 24 de desembre.

El segon gran grup de mesures té com a objectiu el foment i la liberalització de l'activitat econòmica.

Així, en matèria de defensa de la competència, és necessari dotar de més transparència i agilitat el tractament de les conductes i pràctiques restrictives, amb la modificació a aquest efecte la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, que clarifica alguns aspectes d'aquesta.

En matèria de preus, les condicions canviant dels mercats han determinat que en els últims anys l'àmbit dels preus autoritzats i comunicats s'hagi reduït significativament a Espanya. Dels escassos preus encara sotmesos a autorització en l'àmbit nacional, alguns estan en disposició de ser liberalitzats gràcies a la creixent competència en determinats sectors. Altres, en canvi, han de continuar ara com ara subjectes a l'aprovació del Govern, per bé que l'experiència internacional aconsella que el seu seguiment i autorització competeixi a òrgans reguladors independents i sectorials. En aquest context, la competència d'emetre informe sobre les modificacions del preu de l'electricitat continua en la Comissió del Sistema Elèctric Nacional i la de les tarifes telefòniques i d'alguns serveis de telecomunicacions és competència de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, que es crea mitjançant el Reial decret llei 6/1996. Per tot això, la Junta Superior de Preus ha quedat buida de contingut pel que fa a la regulació de preus, per la qual cosa no és necessari mantenir aquest òrgan per exercir únicament les funcions estadístiques que se li imputen.

Pel que fa a les societats i fons de capital de risc, les modificacions introduïdes clarifiquen i amplien el seu objecte d'activitat, a més de millorar-ne el tractament fiscal. També en l'àmbit financer, es regulen els préstecs participatius, per tal d'adaptar la seva utilització a les noves necessitats.

En matèria de serveis funeraris, se'n liberalitza la prestació i se suprimeix la consideració dels serveis mortuoris com a serveis essencials reservats a les entitats locals.

En l'àmbit de la distribució de carburants, la Llei 34/1992, de 22 de desembre, d'ordenació del sector petrolífer, declara extingit a l'article primer el monopoli de petrolis. Una vegada culminada l'operació de segregació i escissió dels actius del monopoli i després de l'entrada en vigor de la Llei d'ordenació del sector petrolífer, la notable concentració de l'oferta en matèria de logística primària suposa un obstacle significatiu a l'aprofundiment de la competència, especialment en el mercat de les gasolines

i dels fueloils, encara que es donin totes les altres condicions reguladores normals perquè aquesta tingui lloc.

D'altra banda, el Reial decret llei 4/1991, de 29 de novembre, de mesures urgents per a l'adaptació progressiva del sector petrolífer al marc comunitari, preveia la desmonopolització de la distribució dels gasos liquats del petroli. De la mateixa manera que en el cas anterior, la concentració de la logística primària i de transport a mans de l'antiga titular de la gestió del monopoli de distribució dels gasos liquats del petroli (GLP), avui «Repsol Butano, Sociedad Anónima», dificulta l'accés a aquest mercat per part d'empreses competidores. Per tot això, aquest Reial decret llei estableix que les instal·lacions de recepció, emmagatzematge i transport propietat de la «Compañía Logística de Hidrocarburos, Sociedad Anónima» (CLH), de «Repsol Butano, Sociedad Anónima» i de «Distribuidora Industrial, Sociedad Anónima» (DISA) poden ser utilitzades per tercers en condicions no discriminatòries, transparents i objectives.

Finalment, pel que fa als funcionaris del cos de controladors laborals, s'eleva el rang de la seva normativa funcional, en relació amb l'entrada i permanència en els centres i llocs de treball i a la seva configuració com a agents de l'autoritat, a fi d'adequar-lo a les exigències del nou Codi penal.

El Govern s'enfronta a un repte excepcional derivat de la necessitat de complir les exigències de la política econòmica comunitària, per poder accedir a la tercera fase de la Unió Monetària.

Això exigeix un esforç immens en el qual no només ha de participar l'Estat, sinó la societat sencera. I tenint en compte que el termini per accedir a aquella fase finalitzada el 31 de desembre de 1997, és necessari des d'aquest moment afrontar l'objectiu des de tots els fronts. D'aquí l'extraordinària i urgent necessitat de les mesures que contenen aquest Reial decret llei.

En virtut d'això, i a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda i dels ministres de Justícia, Indústria i Energia, Treball i Afers Socials i Administracions Públiques, prèvia deliberació del Consell de Ministres en la reunió del dia 7 de juny, en ús de l'autorització que concedeix l'article 86 de la Constitució,

DISPOSO:

TÍTOL I

Mesures urgents de caràcter fiscal

CAPÍTOL I

Mesures sobre foment de l'ocupació i beneficis fiscals en la successió d'empreses familiars i habitatge habitual

Article 1. *Creació de llocs de treball en signes, índexs o mòduls.*

Als efectes de determinar el rendiment net de les activitats a les quals sigui aplicable i per les quals no s'hagi renunciat a la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques, no es computen com a persones assalariades, en l'exercici de 1996, els treballadors contractats per temps indefinit amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei i que el 31 de desembre de 1996 o el dia de cessament en l'exercici de l'activitat, si és anterior, continuïn en plantilla.

L'aplicació del que disposa el paràgraf anterior exigeix que el nombre de persones assalariades el 31 de desembre de 1996 o el dia de cessament en l'exercici de l'activitat, si és anterior, sigui superior al nombre de les existents el dia

anterior a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei. A aquests efectes es computen com a persones assalariades les que presten els seus serveis a l'empresari en totes les activitats que exerceix, amb independència del mètode o la modalitat de determinació del rendiment net de cadascuna d'elles.

Article 2. *Reducció del rendiment net en estimació objectiva per signes, índexs o mòduls.*

El rendiment net de les activitats a les quals sigui aplicable i per les quals no s'hagi renunciat a la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques es pot reduir un 15 per 100 durant 1996.

El rendiment net a què es refereix el paràgraf anterior és el que resulta exclusivament de l'aplicació de les normes que regulen la modalitat de signes, índexs o mòduls del mètode d'estimació objectiva.

La reducció s'ha de tenir en compte als efectes dels pagaments fraccionats corresponents a l'exercici de 1996 que s'hagin d'efectuar posteriorment a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Aquesta reducció és compatible amb la que preveu l'article 13, apartat 1, del Reial decret llei 3/1993, de 26 de febrer, de mesures urgents sobre matèries pressupostàries, tributàries, financeres i d'ocupació.

Article 3. *Deducció en la quota per creació de llocs de treball.*

Els subjectes passius de l'impost sobre societats poden deduir de la quota íntegra corresponent al primer període impositiu que conclogui després de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, la quantitat d'1.000.000 de pessetes per cada treballador contractat per temps indefinit amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta norma, sempre que el treballador tingui més de 45 anys o sigui minusvàlid, amb el límit de l'increment d'homes/any ocupats corresponent a aquest període impositiu en relació amb l'immediatament anterior, si es manté l'increment de plantilla durant dos anys com a mínim.

Aquesta deducció es perd si els treballadors que van generar aquest dret romanen a l'empresa menys de dos anys, llevat que se'n contracti un altre amb les mateixes condicions sense que doni dret a la deducció.

El que preveu el paràgraf anterior també és aplicable per a l'exercici de 1996 als subjectes passius de l'impost sobre la renda de les persones físiques que exerceixen activitats empresarials o professionals i que determinen el seu rendiment net mitjançant el mètode d'estimació directa.

Els treballadors contractats que donin dret a la deducció que preveu aquest article no es computen als efectes de la llibertat d'amortització amb creació de llocs de treball que regulen el Reial decret llei 7/1994, de 20 de juny, el Reial decret llei 2/1995, de 17 de febrer, i l'article 123 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

Article 4. *Reduccions en l'impost sobre successions i donacions en la transmissió de l'empresa familiar i de l'habitatge habitual.*

S'introdueix un apartat 5 a l'article 20 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, amb el contingut següent:

«5. En els casos en els quals a la base imposable d'una adquisició per causa de mort que correspongui als cònjuges, descendents o adoptats de la persona morta, hi estigui inclosa el valor d'una empresa individual o de participacions en entitats a les quals sigui aplicable l'exempció regulada en el punt dos de l'apartat vuitè de l'article 4 de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni,

per obtenir la base liquidable, se n'aplica en l'imposable, amb independència de les reduccions que siguin procedents d'acord amb els apartats anteriors, una altra del 95 per 100 d'aquest valor, sempre que l'adquisició es mantingui, durant els deu anys següents a la mort del causant, llevat que, al seu torn, mori l'adquirent dins d'aquest termini.

Del mateix percentatge de reducció, amb el límit de 20 milions de pessetes per cada subjecte passiu i amb el requisit de permanència assenyalat anteriorment, gaudeixen les adquisicions per causa de mort de l'habitatge habitual de la persona morta, sempre que els drethavents siguin cònjuge, ascendents o descendents d'aquell, o bé parent col·lateral de més de seixanta-cinc anys que hagi conviscut amb el causant durant els dos anys anteriors a la defunció.

En el cas que no es compleixi el requisit de permanència al qual es refereix aquest apartat, s'ha de pagar la part de l'impost que s'hagi deixat d'ingressar com a conseqüència de la reducció practicada i els interessos de demora.»

CAPÍTOL II

Mesures sobre actualització de balanços de les empreses amb pagament d'un gravamen únic del 3 per 100 sobre les revaloracions d'actius

Article 5. *Actualització de balanços.*

1. Es poden acollir, amb caràcter voluntari, a l'actualització de valors que regula aquesta disposició:

a) Els subjectes passius de l'impost sobre societats per obligació personal de contribuir.

b) Els subjectes passius de l'impost sobre societats o de l'impost sobre la renda de les persones físiques per obligació real de contribuir mitjançant establiment permanent.

c) Els subjectes passius de l'impost sobre la renda de les persones físiques que realitzin activitats empresarials i portin la comptabilitat d'acord amb el que disposa el Codi de comerç, i els que realitzin activitats professionals sempre que compleixin les obligacions registrals que s'estableixin per reglament a aquest efecte.

2. Són actualitzables els elements patrimonials de l'immobilitzat material situats tant a Espanya com a l'estranger. Tractant-se de subjectes passius per obligació real de contribuir mitjançant un establiment permanent, els elements patrimonials estan afectes a l'establiment permanent.

També són actualitzables els elements patrimonials adquirits en règim d'arrendament financer a què es refereix l'apartat 1 de la disposició addicional setena de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, i els solars i terrenys de les empreses immobiliàries.

L'actualització s'ha de referir necessàriament a la totalitat dels elements patrimonials susceptibles d'aquesta.

3. L'actualització de valors s'ha de practicar respecte als elements de l'immobilitzat material que figurin en el primer balanç tancat amb posterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta disposició, sempre que estiguin efectivament en estat d'ús i utilització i que no estiguin fiscalment amortitzats.

L'import de les revaloracions comptables que resultin de les operacions d'actualització s'han de portar en el compte Reserva de revaloració Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, que forma part dels fons propis.

Les operacions d'actualització s'han de realitzar dins el període comprès entre la data de tancament del balanç a què es refereix el paràgraf primer d'aquest apartat i el dia en què s'acabi el termini per a la seva aprovació. En la declaració corresponent al balanç actualitzat, que s'ha de

presentar dins el termini legalment establert, hi ha de constar el balanç i la informació complementària que determini el ministre d'Economia i Hisenda. Tractant-se de persones jurídiques, el balanç actualitzat ha d'estar aprovat per l'òrgan social competent.

4. No es poden acollir a aquesta disposició les operacions d'incorporació d'elements patrimonials no registrats en els llibres de comptabilitat ni les d'eliminació dels llibres dels passius inexistent.

5. Els subjectes passius que practiquin l'actualització han de satisfer un gravamen únic del 3 per 100 sobre el saldo creditor del compte Reserva de revaloració Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny. Aquest gravamen s'ha d'ingressar conjuntament amb la declaració per l'impost sobre societats o per l'impost sobre la renda de les persones físiques relativa al període impositiu al qual correspongui el balanç en què consten les operacions d'actualització.

L'import del gravamen únic no té la consideració de quota de l'impost sobre societats ni de l'impost sobre la renda de les persones físiques, el seu import s'ha de carregar al compte Reserva de revaloració Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, i no té la consideració de despesa fiscalment deduïble dels tributs anteriorment esmentats.

El gravamen únic té la consideració de deute tributari.

6. Les operacions d'actualització s'han de practicar aplicant els coeficients que es determinin per reglament. A aquests efectes, el Govern, abans que finalitzi el present any, ha d'aprovar la taula de coeficients d'actualització que ha d'enllaçar amb l'actualització d'elements patrimonials autoritzada per la Llei 9/1983, de 13 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat. En la taula s'hi ha de fer constar la depreciació produïda des de l'actualització autoritzada per la Llei 9/1983, i s'hi poden tenir en compte les circumstàncies relatives a la forma de finançament de les empreses i professionals, sigui a través dels mateixos coeficients continguts en aquesta o mitjançant un coeficient específic, així com les circumstàncies derivades de les activitats que realitzen els empresaris o professionals.

Els coeficients s'apliquen de la manera següent:

a) Sobre el preu d'adquisició o cost de producció, atenent l'any d'adquisició o producció de l'element patrimonial. El coeficient aplicable a les millores ha de ser el corresponent a l'any en què s'hagin realitzat.

b) Sobre les amortitzacions corresponents al preu d'adquisició o cost de producció que van ser fiscalment deduïbles, atenent l'any en què es van deduir. No obstant això, s'han de tenir en compte, com a mínim, les amortitzacions que es van haver de realitzar amb aquest caràcter.

Tractant-se d'elements patrimonials adquirits en règim d'arrendament financer, es consideren amortitzacions, als únics efectes d'aquesta actualització, les recuperacions de cost que hagin estat fiscalment deduïbles.

Tractant-se d'elements patrimonials continguts en el primer balanç tancat el 31 de desembre de 1983 o a partir de 31 de desembre de 1983, es considera preu d'adquisició o cost de producció d'aquests el valor que tenien en el balanç.

Tractant-se d'elements patrimonials que hagin estat, amb posterioritat a la data del tancament del balanç a què es refereix el paràgraf anterior, objecte de revaloracions, fins i tot les emparades per la Llei 76/1980, de 26 de desembre, sobre règim fiscal de les fusions d'empreses, els coeficients s'apliquen sobre el preu d'adquisició o cost de producció, sense tenir en compte les revaloracions.

7. La diferència entre les quantitats determinades per aplicació del que preveuen els paràgrafs a) i b) de l'apartat anterior i el valor anterior a la realització de les operacions d'actualització dels elements patrimonials, tenint en compte les amortitzacions que van ser fiscalment deduïbles, és l'import de la plusvàlua degut a la depreciació monetària. L'import resultant s'ha d'abonar al compte Reserva de revaloració Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, i sumat al valor anterior a la realització de les opera-

cions d'actualització, tenint en compte les amortitzacions que van ser fiscalment deduïbles, determina el nou valor de l'element patrimonial actualitzat.

El nou valor resultant de l'actualització no pot excedir el valor de mercat dels elements patrimonials actualitzats, tenint en compte el seu estat d'ús en funció dels seus desgastos tècnics i econòmics i de la utilització que en faci el subjecte passiu.

8. El saldo del compte Reserva de revaloració Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, no s'ha d'integrar a la base imposable de l'impost sobre societats ni de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

El nou valor resultant de l'actualització s'ha d'amortitzar, en la forma que es determini per reglament, a partir del primer període impositiu següent a la data de tancament del balanç a què es refereixin les operacions d'actualització, però no produeix efectes en el primer pagament fraccionat que es realitzi en relació amb els períodes impositius que s'iniciïn durant 1997 per la modalitat que preveu l'apartat 3 de l'article 38 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, del impost sobre societats ni en els dos primers pagaments fraccionats a efectuar el 1997 de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

9. El saldo del compte Reserva de revaloració Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, és indisponible fins que sigui comprovat i acceptat per l'Administració tributària. La comprovació s'ha de fer dins els tres anys següents a la data de tancament del balanç en el qual constin les operacions d'actualització, en la forma que es determini per reglament. Una vegada efectuada la comprovació o transcorregut el termini per fer-la, el saldo del compte es pot destinar a l'eliminació de resultats comptables negatius, a l'ampliació del capital social o, transcorreguts deu anys comptats a partir de la data de tancament del balanç en què es van reflectir les operacions d'actualització, a reserves de lliure disposició. Les reserves donen dret a la deducció per doble imposició de dividends que preveu l'article 28 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

L'aplicació del saldo del compte Reserva de revaloració Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, a finalitats diferents de les que preveu el paràgraf anterior determina la seva integració a la base imposable del període impositiu en el qual l'aplicació es va produir, i no es poden compensar amb aquest saldo les bases imposables negatives de períodes impositius anteriors.

10. Les pèrdues en la transmissió d'elements patrimonials actualitzats s'han de minorar, als efectes de la seva integració a la base imposable, en l'import del saldo del compte Reserva de revaloració Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, corresponent a aquests elements. Aquest saldo és disponible.

CAPÍTOL III

Mesures fiscals urgents sobre tributació de l'estalvi en l'impost sobre la renda de les persones físiques

Article 6. *Modificació de l'article 45 de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

L'article 45 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda redactat de la manera següent:

«Article 45. *Import dels increments o disminucions. Norma general.*

U. L'import dels increments o disminucions de patrimoni ha de ser:

a) En el cas de transmissió onerosa o lucrativa, la diferència entre els valors d'adquisició i transmissió dels elements patrimonials.

b) En els altres supòsits, el valor d'adquisició dels elements patrimonials o parts proporcionals, si s'escau.

Dos. Quan es tracti d'accions totalment alliberades, es considera com a antiguitat d'aquestes la que correspongui a les accions de les quals procedixin.»

Article 7. Modificació de l'article 46 de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

L'article 46 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda redactat de la manera següent:

«Article 46. *Valors d'adquisició i transmissió.*

U. El valor d'adquisició està format per la suma de:

a) L'import real pel qual l'adquisició s'ha efectuat o, si s'escau, el valor a què es refereix l'article següent.

b) El cost de les inversions i millores efectuades en els béns adquirits i les despeses i tributs inherents a la transmissió, exclosos els interessos, que hagin estat satisfets per l'adquirent.

Aquest valor s'ha de minorar, quan sigui procedent, en l'import de les amortitzacions practicades per reglament, i s'ha de computar en tot cas l'amortització mínima.

Dos. El valor d'adquisició a què es refereix l'apartat anterior s'ha d'actualitzar mitjançant l'aplicació dels coeficients que estableixi la corresponent llei de pressupostos generals de l'Estat.

Els coeficients s'apliquen de la manera següent:

a) Sobre l'import o valor a què es refereix el paràgraf a) de l'apartat anterior, atenent l'any d'adquisició.

b) Sobre les inversions o millores, atenent l'any en què s'hagin realitzat.

c) Sobre les despeses i tributs a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat anterior, atenent l'any en què es van produir.

d) Sobre les amortitzacions, atenent l'any al qual corresponguin.

Tres. El valor de transmissió és l'import real pel qual l'alienació s'hagi efectuat o, si s'escau, el valor a què es refereix l'article següent. D'aquest valor, se n'han de deduir les despeses i tributs a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat u quan siguin satisfets pel transmissor, llevat de l'import a què es refereix el paràgraf b) de l'apartat set de l'article 78 d'aquesta Llei.

Quatre. Per import real del valor d'alienació es considera el que s'ha satisfet efectivament, si no difereix del normal de mercat, cas en el qual preval aquest últim.»

Article 8. Modificació de l'article 66 de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

L'article 66 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda redactat de la manera següent:

«Article 66. *Incrementos i disminucions de patrimoni irregulars.*

U. Els increments i disminucions de patrimoni irregulars es divideixen en dos grups:

a) Incrementos i disminucions procedents de la transmissió d'elements patrimonials adquirits amb

dos o menys anys d'antelació a la data en què tingui lloc l'alteració en la composició del patrimoni.

b) Incrementos i disminucions procedents de la transmissió d'elements patrimonials adquirits amb més de dos anys d'antelació a la data en què tingui lloc l'alteració en la composició del patrimoni.

Dos. Els increments i disminucions de patrimoni irregulars s'han d'integrar i compensar exclusivament entre si en cadascun dels grups assenyalats a l'apartat anterior.

Tres. Si el resultat de la integració i compensació a què es refereix l'apartat anterior llança un saldo negatiu en els dos grups, el seu import s'ha de compensar amb el dels increments irregulars que, corresponents al mateix grup, es posin de manifest durant els cinc anys següents.

Quatre. Si el resultat de la integració i compensació a què es refereix l'apartat dos llança un saldo negatiu en un dels grups i positiu en l'altre, aquell es pot compensar amb aquest fins al límit del seu import.

Si després de la compensació a què es refereix el paràgraf anterior queda saldo negatiu en un dels grups, el seu import s'ha d'integrar, exclusivament als efectes de compensació, amb el dels increments i disminucions irregulars que, corresponents al mateix grup, es posin de manifest durant els cinc anys següents.

Si després de les compensacions a què es refereix aquest apartat queda saldo positiu en un dels grups, s'ha de disminuir, si s'escau, amb el límit del seu import, en la quantia de les disminucions de patrimoni regulars a què es refereix l'apartat dos de l'article 62.

Cinc. Si el resultat de la integració i compensació a què es refereix l'apartat dos llança un saldo positiu en els dos grups, s'ha de disminuir el corresponent al grup a), amb el límit del seu import, en la quantia de les disminucions de patrimoni regulars a què es refereix l'apartat dos de l'article 62.

Si després de l'operació a què es refereix el paràgraf anterior encara queden per compensar disminucions de patrimoni regulars de les assenyalades a l'apartat dos de l'article 62, s'ha de disminuir el saldo positiu corresponent al grup b), amb el límit del seu import, en la quantia de les disminucions de patrimoni regulars.

Sis. En cap cas s'ha d'efectuar la compensació a què es refereixen els tres apartats anteriors fora del termini de cinc anys, mitjançant l'acumulació a disminucions patrimonials irregulars d'exercicis posteriors.»

Article 9. Modificació de l'article 67 de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

L'article 67 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda redactat de la manera següent:

«Article 67. *Renda irregular.*

El resultat positiu de les operacions que preveu l'apartat u de l'article 65, sumat al saldo positiu que, si s'escau, resulti després de l'aplicació del que preveu els apartats quatre i cinc de l'article anterior constitueix l'import de la renda irregular.

L'import de la renda irregular que estableix el paràgraf anterior constitueix la part irregular de la base imposable de l'impost.»

Article 10. Modificació de l'article 72 de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

L'article 72 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda redactat de la manera següent:

«Article 72. *Base liquidable irregular.*

La base liquidable irregular està constituïda per la part irregular de la base imposable.

La base liquidable irregular es divideix en quatre parts:

- a) Rendiments irregulars.
- b) Incrementos de patrimoni procedents de la transmissió d'elements patrimonials adquirits amb dos o menys anys d'antelació a la data en què tingui lloc l'alteració en la composició del patrimoni.
- c) Incrementos i disminucions procedents de la transmissió o reemborsament d'accions o participacions representatives del capital o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva o d'actius financers, adquirides amb més de dos anys d'antelació a la data en què tingui lloc l'alteració en la composició del patrimoni.
- d) Incrementos i disminucions procedents de la transmissió d'elements patrimonials diferents dels assenyalats a la lletra anterior, adquirits amb més de dos anys d'antelació a la data en què tingui lloc l'alteració en la composició del patrimoni.»

Article 11. Modificació de l'article 75 de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

L'article 75 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda redactat de la manera següent:

«Article 75. *Tipus de gravamen.*

1. La part de la base liquidable irregular constituïda per rendiments s'ha de gravar amb el tipus més gran dels següents:

- a) El tipus mitjà resultant d'aplicar l'escala de gravamen al 50 per 100 de la part de la base liquidable irregular constituïda per rendiments.
- b) El tipus mitjà de gravamen definit a l'apartat dos de l'article anterior.

2. La part de base liquidable irregular constituïda per increments de patrimoni procedents de la transmissió d'elements patrimonials adquirits amb dos o menys anys d'antelació a la data en què tingui lloc l'alteració en la composició del patrimoni s'ha de gravar amb el tipus més gran dels següents:

- a) El tipus mitjà resultant d'aplicar l'escala de gravamen al 50 per 100 d'aquesta part de la base liquidable irregular.
- b) El tipus mitjà de gravamen definit a l'apartat dos de l'article anterior.

3. La part de la base liquidable irregular constituïda per increments de patrimoni derivats d'elements patrimonials adquirits amb més de dos anys d'antelació a la data en què tingui lloc l'alteració en la composició del patrimoni, s'ha de gravar als tipus que s'indiquen a l'escala següent:

Part de base liquidable	Tipus aplicable - Percentatge
Fins a 200.000 pessetes	0
Des de 200.001 pessetes en endavant.	20

No obstant el que assenyalava el paràgraf anterior, la part de la base liquidable irregular constituïda per increments de patrimoni que procedeixen de la transmissió o reemborsament d'accions o participacions representatives del capital o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva o d'actius financers s'ha de gravar sempre al 20 per 100.

4. Quan en la formació de la part de la base liquidable irregular constituïda pels increments de patrimoni a què es refereix l'apartat anterior s'hagin computat increments i disminucions procedents de la transmissió o reemborsament d'accions o participacions representatives del capital o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva, d'actius financers i d'altres elements, l'aplicació del que disposa l'apartat anterior s'ha de fer de la manera següent:

- a) S'ha de calcular el saldo net dels procedents de la transmissió o reemborsament d'accions o participacions representatives del capital o patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva i d'actius financers.
- b) S'ha de calcular el saldo net procedent dels altres elements.
- c) Si el saldo net a què es refereix el paràgraf a) és negatiu, la part de la base liquidable irregular constituïda per increments de patrimoni tributa segons l'escala que conté l'apartat 3.
- d) Si el saldo net a què es refereix el paràgraf b) és negatiu, la part de la base liquidable irregular constituïda per increments de patrimoni tributa al 20 per 100.
- e) Si els saldos nets a què es refereixen els paràgrafs a) i b) anteriors són positius, el definit en el paràgraf a) tributa al 20 per 100 i el definit al paràgraf b), segons l'escala que conté l'apartat 3.»

Article 12. Modificació de la disposició transitòria cinquena de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

La disposició transitòria cinquena de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, queda redactada de la manera següent:

«Cinquena. Règim transitori de determinats increments o disminucions de patrimoni.

Als efectes del que preveu l'article 46 d'aquesta Llei, en els increments i disminucions de patrimoni que es posin de manifest en les transmissions d'elements patrimonials adquirits amb anterioritat a l'1 de gener de 1979 o de drets de subscripció que procedeixen de valors adquirits, així mateix, abans de la data esmentada, el subjecte passiu pot optar per considerar com a valor d'adquisició el de mercat el 31 de desembre de 1978, sempre que sigui superior al d'adquisició. En aquest cas, es considera data d'adquisició l'1 de gener de 1979.»

Article 13. Incrementos i disminucions de patrimoni derivats d'elements patrimonials adquirits amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

S'afegeix una disposició transitòria a la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb el contingut següent:

«Vuitena. Determinació de l'import dels increments i disminucions de patrimoni derivats d'elements patrimonials adquirits amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny.

L'import dels increments i disminucions de patrimoni derivats d'elements patrimonials que no estiguin afectes a una activitat empresarial o professional que exerceixi el subjecte passiu i que hagin estat

adquirits amb anterioritat a l'entrada en vigor del Reial decret llei 7/1996, de 7 de juny, es determina de la manera següent:

1. Elements patrimonials transmesos entre l'1 de gener i 31 de desembre de 1996.

S'ha de determinar, per a cada element i d'acord amb les normes de la secció 4a del capítol 1r del títol cinquè d'aquesta Llei vigents l'1 de gener de 1996, l'increment o disminució de patrimoni, amb les especialitats següents:

Els percentatges que preveuen els paràgrafs b), c) i d) de l'apartat dos de l'article 45 són el 14,28 per 100, el 25 per 100 i l'11,11 per 100, respectivament.

No hi estan subjectes els increments de patrimoni el període de permanència dels quals, en funció del que assenyalava el paràgraf anterior, sigui superior a vuit, cinc i deu anys, respectivament.

Les disminucions patrimonials irregulars no són objecte de reducció.

2. Elements patrimonials transmesos a partir de l'1 de gener de 1997.

1a) S'ha de determinar, per a cada element i d'acord amb el que estableix la secció 4a del capítol 1r del títol cinquè d'aquesta Llei, l'increment o disminució de patrimoni.

2a) En el cas d'increments de patrimoni irregulars, el seu import s'ha de reduir de la manera següent:

a) Es considera com a període de permanència en el patrimoni del subjecte passiu el nombre d'anys que hi ha entre la data d'adquisició de l'element i el 31 de desembre de 1996, arrodonit per excés.

En el cas de drets de subscripció, es considera període de permanència el que correspon als valors dels quals procedeixen.

Si s'han fet millores en els elements patrimonials transmesos, es considera període de permanència d'aquestes en el patrimoni del subjecte passiu el nombre d'anys que hi hagi entre la data en què s'hagin realitzat i el 31 de desembre de 1996, arrodonit per excés.

b) Si els elements patrimonials transmesos són béns immobles, drets sobre aquests o valors de les entitats compreses a l'article 108 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, llevat de les accions o participacions representatives del capital social o patrimoni de les societats o fons d'inversió immobiliària, l'increment patrimonial s'ha de reduir un 11,11 per 100 per cada any de permanència dels assenyalats a la lletra anterior que passi de dos.

c) Si els elements patrimonials transmesos són accions admeses a negociació en algun dels mercats secundaris oficials de valors previstos a la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, llevat de les accions representatives del capital social de societats d'inversió mobiliària i immobiliària, l'increment s'ha de reduir un 25 per 100 per cada any de permanència dels assenyalats en el paràgraf a) anterior que passi de dos.

d) Els altres increments s'han de reduir un 14,28 per 100 per cada any de permanència dels assenyalats en el paràgraf a) anterior que passi de dos.

e) No hi estan subjectes els increments de patrimoni derivats d'elements patrimonials que el 31 de desembre de 1996 i en funció del que assenyalen els paràgrafs b), c) i d) anteriors tinguin un període de permanència, tal com es defineix en el paràgraf a), superior a deu, cinc i vuit anys, respectivament.

3a) Les disminucions de patrimoni irregulars no són objecte de reducció.

4a) Si s'han efectuat millores en els elements patrimonials transmesos, s'ha de distingir la part del

valor d'alienació que correspongui a cada component d'aquest als efectes de l'aplicació del que disposen les regles 2a) i 3a) anteriors.

Article 14. *Tipus de gravamen de les rendes irregulars el 1996.*

S'afegeix una disposició transitòria a la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb el contingut següent:

«Novena. *Tipus de gravamen de les rendes irregulars el 1996.*

Durant 1996, el tipus de gravamen aplicable a la base liquidable irregular és el més gran dels següents:

a) El tipus mitjà resultant d'aplicar l'escala de gravamen al 50 per 100 de la base liquidable irregular.

b) El tipus mitjà de gravamen definit a l'apartat dos de l'article 74 de la Llei de l'impost.

No obstant això, el tipus de gravamen aplicable a la part de base liquidable irregular constituïda per increments de patrimoni no pot ser superior al 20 per 100.»

TÍTOL II

Mesures urgents per a la liberalització i foment de l'economia

CAPÍTOL I

Competència i preus

Article 15. *Modificació de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.*

U. Es modifica l'article 1, al qual s'afegeix un nou apartat 3 amb la redacció següent:

«3. Els òrgans de defensa de la competència poden decidir no perseguir les conductes prohibides que, per la seva poca importància, no siguin capaces d'afectar de manera significativa la competència. En aquests casos, el Servei de Defensa de la Competència pot inadmetre les denúncies i el Tribunal de Defensa de la Competència sobresseir els expedients.»

Dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 2, al qual s'afegeix un nou paràgraf amb la redacció següent:

«En canvi, són aplicables a les situacions de restricció de competència que derivin de l'exercici d'altres potestats administratives o siguin causades per l'actuació de les administracions públiques, els ens públics o les empreses públiques sense aquesta empara legal.»

Tres. Es modifica l'article 15, al qual s'afegeix un nou apartat 5 amb la redacció següent:

5. Si el Servei de Defensa de la Competència considera que una notificació voluntària d'acords, pactes o operacions d'aliança entre empreses no respon a una operació de concentració econòmica, ha de resoldre en el termini d'un mes que sigui tractada com una sol·licitud d'autorització d'acord entre empreses de conformitat amb el que preveu l'article 3 i que no gaudeixi del benefici de l'autorització tàcita.

Quan una notificació voluntària d'operació de concentració es presenti amb posterioritat a una denúncia de pràctiques restrictives de la competència per fets similars, el Servei de Defensa de la Competència ha de procedir en el termini d'un mes a

acumular els dos expedients i a pronunciar-se sobre si l'operació ha de ser tramitada com un acord de l'article 1 o com una concentració econòmica.

Els acords adoptats pel Servei de Defensa de la Competència poden ser objecte de recurs davant el Tribunal de Defensa de la Competència en els termes que preveu l'article 47.»

Article 16. *Supressió de la Junta Superior de Preus.*

U. Queda suprimida la Junta Superior de Preus. Les seves funcions en relació amb els preus autoritzats, les assumeix la Direcció General de Política Econòmica i Defensa de la Competència, del Ministeri d'Economia i Hisenda, l'informe de la qual és preceptiu per a l'aprovació per la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics de les modificacions de preus detallats a l'annex 1. Se n'exceptuen els preus de l'electricitat, l'informe dels quals és competència de la Comissió del Sistema Elèctric Nacional, les tarifes telefòniques i dels serveis de telecomunicacions determinats per la normativa del sector, l'informe de les quals és competència de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, que es crea pel Reial decret llei 6/1996, i el gas canalitzat per a usos domèstics i comercials i gasos líquids del petroli (costos de comercialització), l'informe dels quals és competència del Ministeri d'Indústria i Energia.

Dos. Les modificacions de preus sol·licitades s'han de valorar tenint en compte l'evolució dels costos del sector i els guanys de productivitat, en el marc de l'establiment de creixements màxims dels preus sectorials formulats en termes de variacions de l'IPC minorades en determinats percentatges. Excepcionalment es poden utilitzar tècniques alternatives, i és necessària la justificació prèvia davant l'òrgan competent per emetre informe sobre les modificacions de preus.

Tres. Queden liberalitzats els preus autoritzats d'àmbit nacional que no han estat inclosos a l'annex 1 d'aquest Reial decret llei.

Quatre. L'aprovació dels preus autoritzats d'àmbit autonòmic que preveu l'annex 2 és competència de les comissions autonòmiques i provincials de preus.

Cinc. Els preus comunicats d'àmbit nacional inclosos a l'annex 2 de l'Ordre del Ministeri d'Economia i Hisenda de 26 de febrer de 1993, que modifica el règim de preus de determinats béns i serveis, queden eximits dels requeriments corresponents.

Sis. Les competències de la suprimida Junta Superior de Preus per desenvolupar i mantenir la informació que permeti fer el seguiment permanent dels preus dels principals béns i serveis en els seus diferents nivells de comercialització, les assumeix la Direcció General de Comerç Interior del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Set. Correspon a la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics l'aprovació de les variacions dels preus inclosos a l'annex 1, així com la d'aquesta relació de preus.

CAPÍTOL II

Sistema financer

Article 17. *Modificació del Reial decret llei 1/1986, de 14 de març, de mesures administratives, financeres, fiscals i laborals.*

Es modifica l'article 12, que queda redactat de la manera següent:

«U. Són entitats de capital de risc les societats i els fons de capital de risc.

Dos. Es consideren societats de capital de risc (SCR) aquelles l'objecte social principal de les quals

és la promoció, mitjançant la presa de participacions temporals en el seu capital, d'empreses no financeres que no cotitzen en el primer mercat de les borses de valors ni en cap mercat secundari organitzat i que no estan participades en més d'un 25 per 100 per empreses que cotitzen en els esmentats mercats o que tenen la consideració d'entitat financera.

Per al desenvolupament del seu objecte principal, les societats de capital de risc poden facilitar préstecs participatius o altres formes de finançament a les societats participades. Així mateix, poden dur a terme activitats d'assessorament.

Tres. Els fons de capital de risc (FCR) són patrimonis administrats per una societat gestora, que tenen el mateix objecte principal que el definit a l'apartat anterior.»

Article 18. *Modificació del Reial decret llei 1/1986, de 14 de març, de mesures administratives, financeres, fiscals i laborals.*

Es modifica l'article 14, que queda redactat de la manera següent:

«U. Les societats i els fons de capital de risc han d'adequar la seva política d'inversions als criteris expressament establerts en els seus estatuts o reglaments de gestió, respectivament.

Dos. En tot cas, han de mantenir, com a mínim, el 60 per 100 del seu actiu en accions i participacions en el capital de les empreses que siguin objecte de la seva activitat. Dins d'aquest percentatge, poden dedicar fins a 15 punts percentuals del seu actiu a qualsevol fórmula de finançament a mitjà i llarg termini de les empreses participades.

La resta del seu actiu s'ha de mantenir en:

a) Valors de renda fixa negociats en mercats secundaris organitzats.

b) Fins al 10 per 100 del seu actiu en participacions en el capital d'empreses que no compleixin els requisits exigits a l'article 12, apartat dos del Reial decret llei 1/1986, de 14 de març.

c) Efectiu o valors a curt termini de fàcil realització.

d) En el cas de societats de capital de risc, fins al 10 per 100 del seu capital social en elements d'immobilitzat necessaris per a l'exercici de la seva activitat.

Tres. Amb independència d'això, les entitats de capital de risc no poden invertir més del 15 per 100 del seu actiu en una mateixa empresa, ni més del 35 per 100 en empreses que pertanyen al mateix grup; s'entén per grup de societats el definit a l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

Quatre. Les societats de capital de risc no poden invertir en empreses que pertanyin al seu grup, tal com defineix l'article 4 abans esmentat de la Llei 24/1988.

Cinc. Els percentatges dels apartats dos i tres anteriors els ha d'assolir l'entitat de capital de risc en el termini de dos anys des de la seva constitució o, en el cas d'incompliment temporal dels coeficients per una desinversió, en el termini de dotze mesos.

Sis. Es poden establir per reglament limitacions a la inversió en determinats tipus d'actius, així com un coeficient màxim de liquiditat a mantenir per aquestes entitats.

Set. Als efectes dels percentatges que preveu aquest article, s'habilita el Ministeri d'Economia i Hisenda per determinar els conceptes que integren l'actiu de les entitats de capital de risc.»

Article 19. *Modificació de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, reguladora de l'impost de societats.*

Es modifica el punt 1 de l'article 69, que queda redactat de la manera següent:

«Les societats i els fons de capital de risc, que regula el Reial decret llei 1/1986, de 14 de març, gaudeixen d'exempció parcial per les rendes que obtinguin en la transmissió d'accions i participacions en el capital de les empreses a què es refereix l'article 12 de l'esmentat Reial decret llei en què participin, segons l'any de transmissió computat des del moment de l'adquisició. L'exempció és del 99 per 100 a partir del tercer any i fins al desè inclòs.

En els dos primers anys i a partir de l'onzè, no s'aplica cap exempció.»

Article 20. *Préstecs participatius.*

U. Es consideren préstecs participatius aquells que tenen les característiques següents:

a) L'entitat prestadora percep un interès variable que es determina en funció de l'evolució de l'activitat de l'empresa prestatària. El criteri per determinar l'evolució pot ser: el benefici net, el volum de negoci, el patrimoni total o qualsevol altre que lliurement acordin les parts contractants. A més, poden acordar un interès fix amb independència de l'evolució de l'activitat.

b) Les parts contractants poden acordar una clàusula penalitzadora per al cas d'amortització anticipada. En tot cas, el prestatari només pot amortitzar anticipadament el préstec participatiu si l'amortització es compensa amb una ampliació de la mateixa quantia dels seus fons propis i sempre que aquest no provingui de l'actualització d'actius.

c) Els préstecs participatius per a la prelatió de crèdits, s'han de situar després dels creditors comuns.

d) Els préstecs participatius tenen la consideració de fons propis als efectes de la legislació mercantil.

Dos. Els interessos meritats tant fixos com variables d'un préstec participatiu es consideren partida deduïble als efectes de la base imposable de l'impost de societats del prestatari.

Article 21. *Modificació de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, de normes reguladores de les institucions d'inversió col·lectiva.*

Es fa una nova redacció del segon incís de l'article 10.2 de la Llei 46/1984, de 26 de desembre, reguladora de les institucions d'inversió col·lectiva, i l'article queda de la manera següent:

«El Reglament d'aquesta Llei ha d'establir en relació amb les societats de capital fix i variable, fons d'inversió mobiliària i fons d'inversió en actius del mercat monetari, els coeficients de liquiditat que han de mantenir, així com la seva cobertura. En tot cas, l'actiu no subjecte al coeficient que estableix aquesta Llei ha d'estar invertit en béns, valors o drets adequats al compliment del fi propi d'aquestes institucions, que pot comprendre valors no cotitzats, en les condicions que s'estableixin per reglament, i sempre que figuri en els estatuts i o en els reglaments i en el fullet informatiu de la institució.»

D'altra banda, s'afegeix el següent paràgraf a l'article 10.2:

«El ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ de la Comissió Nacional del Mercat de Valors ha d'establir els casos i les condicions en què les SIM-CAV, els FIM i els FIAMM poden utilitzar instruments financers derivats o altres tècniques per aconseguir una adequada cobertura dels diferents riscos que afecten els valors que integren el seu patrimoni.»

CAPÍTOL III

Serveis municipals

Article 22. *Liberalització dels serveis funeraris.*

Es liberalitza la prestació dels serveis funeraris.

Sense perjudici d'això, els ajuntaments poden sotmetre a autorització la prestació d'aquests serveis. L'autorització ha de tenir caràcter reglat, s'han de precisar normativament els requisits objectius necessaris per obtenir-la i s'ha de concedir a qualsevol sol·licitant que reuneixi els requisits exigits i acreditat que disposa dels mitjans materials necessaris per fer el transport de cadàvers.

Article 23. *Modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.*

Es modifica l'apartat 3 de l'article 86, amb la supressió de la menció «serveis mortuoris».

Article 24. *Modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.*

Es modifica l'apartat 1.c) de l'article 26, que queda redactat de la manera següent:

«c) Als municipis amb una població superior als 20.000 habitants, a més:

Protecció civil, prestació de serveis socials, prevenció i extinció d'incendis i instal·lacions esportives d'ús públic.»

CAPÍTOL IV

Distribució de carburants

Article 25. *Condicions d'accés a les instal·lacions.*

Aquest Reial decret llei estableix les condicions d'accés de tercers a les instal·lacions fixes de recepció, emmagatzematge i transport de productes petrolífers, així com a les instal·lacions de recepció i emmagatzematge de gasos líquids de petroli (GLP) propietat de la «Compañia Logística de Hidrocarburos, Sociedad Anónima» (CLH), «Repsol Butano, Sociedad Anónima» i «Distribuidora Industrial, Sociedad Anónima» (DISA), que poden ser utilitzades per tercers en els termes i les condicions que estableix aquest Reial decret llei.

L'accés de tercers a les instal·lacions avantdites s'ha de fer en condicions no discriminatòries, transparents i objectives per a aquests, i només es pot denegar per les causes que estableix l'article 29.

En els productes sotmesos a obligació d'existències mínimes, l'accés de tercers inclou la prestació d'emmagatzematge estratègic, tot i que de forma proporcional a la utilització operativa que es pretengui realitzar de les instal·lacions.

No està inclòs en aquest dret l'envasament de GLP a les instal·lacions d'envasament propietat de Repsol Butano i Disa, ni l'ús de les instal·lacions aeroportuàries per al subministrament a aeronaus.

Article 26. *Requisits per a la sol·licitud d'utilització de les instal·lacions.*

Poden sol·licitar la utilització de les instal·lacions a què es refereix l'article 25 els qui reuneixin els requisits següents:

a) Operadors autoritzats per dur a terme l'activitat de distribució a l'engròs de carburants i combustibles petrolífers a l'empara del Reial decret 2487/1994, de 23 de desembre, i operadors autoritzats per exercir l'activitat de

subministrament a l'engròs de GLP a l'emparedat del Reial decret 1085/1992, d'11 de setembre.

b) Les empreses el consum anual de fueloil de les quals superi les 50.000Tm/any.

c) Les empreses el consum anual de querosè de les quals superi les 125.000Tm/any.

d) Les empreses el consum anual de gasos líquats de petroli de les quals superi les 15.000Tm/any.

El Ministeri d'Indústria i Energia pot modificar els límits fixats anteriorment quan ho aconselli l'evolució dels mercats.

Article 27. *Contracte d'accés a les instal·lacions.*

Els qui pretenguin accedir a les instal·lacions a què es refereix l'article 25 s'han de dirigir a les empreses titulars d'aquestes instal·lacions a fi de subscriure el contracte corresponent.

A aquests efectes, les empreses titulars han d'elaborar els contractes tipus corresponents que han de sotmetre, en el termini d'un mes a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, a l'aprovació de la Direcció General de l'Energia del Ministeri d'Indústria i Energia perquè manifesti la seva conformitat o els inconvenients a aquests sobre la base dels principis de no-discriminació, transparència i objectivitat.

Article 28. *Comunicació de preus.*

Els titulars de les instal·lacions han de comunicar a la Direcció General de l'Energia, del Ministeri d'Indústria i Energia, la relació de preus per la utilització de les instal·lacions. La falta de pronunciament exprés en el termini d'un mes té efecte estimatori.

Article 29. *Limitació de l'accés de tercers a les instal·lacions.*

Els titulars de les instal·lacions a què es refereix l'article 25 poden denegar l'accés de tercers en els casos següents:

a) Que hi hagi raons tècniques que ho impossibilitin.

b) Que no hi hagi capacitat disponible durant el període contractual proposat per l'usuari potencial.

c) Que el sol·licitant del transport o servei estigui domiciliat en un Estat no comunitari que, de conformitat amb el principi de reciprocitat internacional, no permeti l'atorgament de drets similars als aquí continguts.

d) Que es tracti d'operadors, persones o entitats, públiques o privades, que siguin titulars, directament o indirectament, d'instal·lacions semblants, i no permetin, per qualsevol causa, l'accés a aquestes de tercers.

e) Que el sol·licitant no estigui al corrent en el pagament de les obligacions derivades d'utilitzacions anteriors.

En qualsevol dels supòsits anteriors, el titular de les instal·lacions ha de comunicar la seva negativa i exposar-ne els motius a la Direcció General de l'Energia del MINER, la qual, prèvia audiència de les parts, ha de resoldre, en el termini de trenta dies, la procedència o no de la utilització i, si s'escau, el termini i les condicions d'aquesta.

Disposició addicional primera. *Pròrroga del Reial decret llei 2/1996, de 26 de gener, sobre determinades prestacions patrimonials de caràcter públic gestionades per l'Administració General de l'Estat i els ens públics que en depenen.*

Es prorroga per un termini de sis mesos l'autorització concedida al Govern per l'article 2 del Reial decret llei

2/1996, de 26 de gener, sobre determinades prestacions patrimonials de caràcter públic gestionades per l'Administració General de l'Estat i els ens públics que en depenen, per remetre a les Corts el projecte de llei corresponent de reordenació de la regulació de les prestacions patrimonials afectades per la Sentència del Tribunal Constitucional 185/1995, de 24 de desembre.

Disposició addicional segona. *Coeficients d'actualització corresponents a 1996.*

Als efectes del que preveu l'apartat dos de l'article 46 de la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, el coeficient d'actualització del valor d'adquisició aplicable en el cas de transmissions que tinguin lloc el 1996, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, és l'1,000.

Disposició addicional tercera. *Controladors laborals.*

1. En l'exercici de les seves funcions, els funcionaris que pertanyen al cos de controladors laborals estan autoritzats per entrar lliurement i en qualsevol moment a qualsevol centre i lloc de treball subjecte a l'actuació de la Inspecció de Treball i Seguretat Social, i a romandre-hi.

En l'exercici de les seves funcions, aquests funcionaris tenen el caràcter d'agents de l'autoritat, i poden sol·licitar l'auxili oportú a l'autoritat competent o als seus agents si són obstruïts o pertorbats en aquest exercici. En tot cas, les accions o omissions que impedeixin o pertorbin l'exercici de les funcions dels controladors laborals es consideren obstrucció en els termes dels articles 49 i concordants de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, d'infraccions i sancions en l'ordre social.

Disposició transitòria. *Preus regulats.*

Fins que la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions estigui en disposició d'exercir les funcions descrites a l'apartat u de l'article 16 d'aquest Reial decret llei, aquestes són assumides de manera transitòria per la Direcció General de Política Econòmica i Defensa de la Competència, del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Disposició derogatòria primera.

Queda derogat l'article 20 del Reial decret llei 12/1995, de 28 de desembre, sobre mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera.

Disposició derogatòria segona.

Queda derogat l'article 11 de la Llei 27/1984, de 26 de juliol, sobre reconversió i reindustrialització, i també totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari i entrada en vigor de determinats preceptes.*

Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per a l'execució i el desplegament d'aquest Reial decret llei.

Es faculta el ministre d'Indústria i Energia per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament de les previsions que contenen els articles 25 al 29 d'aquest Reial decret llei.

Les modificacions que introdueixen els articles 8, 9 i 10 d'aquest Reial decret llei a la Llei 18/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, entren en vigor l'1 de gener de 1997.

Disposició final segona.

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 7 de juny de 1996.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

JUAN CARLOS R.

ANNEX 1**Preus autoritzats d'àmbit nacional**

1. Electricitat.
2. Gas canalitzat per a usos domèstics i comercials.
3. Gasos líquats del petroli (costos de comercialització).
4. Especialitats farmacèutiques, excepte les publicitàries.

5. Productes postals i telegràfics bàsics.
6. Tarifes telefòniques i serveis de telecomunicacions determinats per la normativa del sector.
7. Transport públic regular de viatgers per carretera.
8. Tarifes de RENFE de transport de viatgers de rodalia i regional, llevat que hi hagi una disposició en contra en el contracte programa vigent entre l'Estat i RENFE.

ANNEX 2**Preus autoritzats d'àmbit autonòmic**

1. Aigua (proveïment a poblacions).
2. Transport urbà de viatgers.
3. Companyies ferroviàries d'àmbit autonòmic.
4. Aigua de regadiu a les illes Canàries.

(Aquest Reial decret llei s'inclou tenint en compte la Correcció d'errades publicada en el BOE núm. 147, de 18-6-1996.)